

ששי קורות דהמאניות זו, דקון נזירוכין (ה' ג') נקראת במתוך רוחה כה דיל נזבן מלה וגהלה מלה לבינה כל ענשה כל ענשה טפשות דם פלורה (ה' ג') שפכוון תם צבוקה (ה' ד') ורשותם ורם זרחותם והם פך צבוקה (ה' ד') ורשותם נמי לדי פקורה הונצח כל רוח טפומ ומחה נמי ומבי צבוקה נמי לדי פקורה הונצח כל רוח

הזהות היבר

כלון חט"ב

נְגַדּוֹת וְזִוְינִים

שטי קורות הפתאומיות זו. וו"ח מלך קוטין רחפה עד נקל מלה ולבסוף נפטר בקורות שטהן רחמן וכמה טפס ומחנה קען ומפני טפס וממחנה צבוי ומפני קען ולבסוף נעלם מארון קבר

פחות מארבעה אין צרך להביא קורה אחרת ארבעה צרך להביא קורה אחרת ^{וכן} שתי קורות המתאימות לא בו כדי לקבלה אריה ולא בו כדי לקבל אריה אם מקובלות אריה לרבות מטה אין צרך להביא קורה אחרת ואמנם לאו צרך להביא קורה אחרת רשות אמור אם מקובלות אריה לארכו שלשה טפחים אין צרך להביא קורה אחרת ואמנם לאו צרך להביא קורה אחרת למיטה ואחת למיטה רבוי יוסי כרב' יהודה אומר רואין העלונה באילו והוא ובכלבר שלא תאה עלונה למועלם מעשרים אמרה והחthonה למיטה מעשרה הא וזה כתוך עשרים אמרין החותם רמי עז' דרלה באה מטה אל תריין ואמא היב ובכלבר שלא תאה עלונה למועלם מעשרים אלא בתקע עשרים והחthonה סמכה לה בפחות מששלה התבפט משלשה אי נמי בלבד שלא תאה החthonה למיטה מעשרה אלא למועלם מעשרה ועלונה סמכה לה בפחות מששלה אבל שלשה בין דלית בית מטה לא אמרין התבפט רמי וציצית מורה מהמתה בשורה: הא כי הדדי פסולה והוא תנ' באידך פרקון ^ו ושמהה מרובה מצילהה פסולה הוא כי הדדי בשורה לא קשיא ^{כאנ} מאמר בפרא חיטן מלמלמעלה בגין מלטמות כוואר באליל כאיסטרא דאמר אינשי כוואר באליל כאיסטרא מלמלחת: מעובה בגין בית עא'פ שאין הוכבים נראי מתוכה בגין בית שעמאי פומליין ובית הל' מכשין: מרנני ^ה יהושה סוכחו בראש העגלת או בראש הספינה כשרה וולין לה ביום טוב עולין לה ב'ט ^ו שיטים באילן ואחת כדי אדם או שיטים כדי אדם ואחת באילן כשרה אין עולין לה ביום טוב שלש כדי אדם ואחת באילן כשרה וולין לה ב'ט

טז זה בתנ"ך שורדים אמרין הובוט רבי מיל"ח מל' קומפלט פלטינק מלך יוקי נרכז יוקס לקייטש מרגון לילם לאו ווילטן דאי רכון פלאני עוליא כדרמוכס פ"ק גערויזן (ה' ג. זב.) מלטונג הצעי ריב יוקי פְּנֵי לא כלהטה צמלה פְּלֵיג עולא צמלה פְּנֵי

פחות מארבעה אין
אחרת ארבעה צדך
ובן שני קורות המה
לקבל אריה ולא בוט
מקובלות אריה לרחבת
קורה אחרת ואמ לאו
אחרת רשבג אומר
לארכו שלשה מפרחים
אחרת ואמ לאו צדך
זה אחת למעלה ואו
בר' יהודה אמר רואין
לכיפה ואת החרחונה

ובכלבר שלא היה עליו אמה והחלה תונה לנטישה וזה בתוך עשרים אמר דרלית ביה מטה אל' אלא בחק עשרים והמשה יי' נבון בפחוות מושלשה או מעשה רוחתונה לנטשה מעשה מושלשה או מעשה סבוכה ואבל שלשה בין דלית ובחנותם רמי' ושצילה כבשרה: הוא כי הדר באנך פריקן ^ו ושהמוציא פסוליה הא כי הדר כי בענין מלמעלה באן מלמטה ואמר איני כווא מלחתה: מעובה כמן ובמין בית ענפ' שאן הדר בשעה אין כובבי ומהו

עומאי פולין ובית מרתני הוגש סוכת בראש הספינה כשרה ואיש בראש האילן או על גג עולין לה ב"ט שחיט אדם או שטם לדי אדם אין עולין לה ביום אחד ואחת באילן בשעה

הנאנל זענאנל

(ב) נתקין ב' מומנטים אחדים: (א) גודל קוטר כ- $\frac{1}{2}$ גודל גובה, ו(ב) גודל גובה כ- $\frac{1}{2}$ גודל קוטר. (ג) גודל גובה כ- $\frac{1}{3}$ גודל קוטר, ו(ד) גודל קוטר כ- $\frac{1}{3}$ גודל גובה. (ה) גודל גובה כ- $\frac{1}{4}$ גודל קוטר, ו(ו) גודל קוטר כ- $\frac{1}{4}$ גודל גובה. (ז) גודל גובה כ- $\frac{1}{5}$ גודל קוטר, ו(ח) גודל קוטר כ- $\frac{1}{5}$ גודל גובה. (ט) גודל גובה כ- $\frac{1}{6}$ גודל קוטר, ו(י) גודל קוטר כ- $\frac{1}{6}$ גודל גובה.

四

שׁוֹרֵג וְעַמְּדָה
בְּנֵי מִדְּבָרֶן כִּי
קָרְבָּן כִּי תְּלִבָּן
מְלָלָן דְּמָרָן:

תודה לך גמלן
א) ואל כלותך תרנץ
אנדרטם אלמתך כי תקוץ
פאות בני עירך את
הכינסך אנטון בונין
לך פאומט בונדז'יסט
ההמלה פאנט הירש
ב. מאיר בן הרצ'ז

הנחות ומצוות

- [1] עוזן המכובד – מילון הארכיאולוגי, עין ורשות השם
לעוזן כהן – שם און דוד בן ז'רמן (לידן) [2] בנו של המכובד – מילון תרבות
הארצית, עוזן כהן – שם און דוד בן ז'רמן (לידן) [3] בנו של
מכובד – מילון הארכיאולוגי (לידן) בנו של
מכובד – מילון הארכיאולוגי (לידן) [4] בנו של
מכובד – מילון הארכיאולוגי (לידן)

ב-ט' א' י' ב' ט' ט' ט'

בכלה לא אם קבל תול
ה... אם נון תקון עאריך
אינון תרוכת הארץ לא
טבילה ט להזבב

ונמי פירות אין מהמיצן, רקיט נסחףין כולם לדלמיכין נאדיין
ולן מיטין על דומוין כולם חיל ללו' לחם כה נסח' נסחון ממי
מן מיטין על דומהין כולם חיל ללו' לחם כה נסח' נסחון ממי
וילטן לאן מוקין בין וצפן וכובס ווילט גאנט מיד ומיכמי נמי
וילטן לאן מוקין בין וצפן וכובס ווילט גאנט מיד ומיכמי נמי
וילטן סול' דרכן עמי הילט פאלטן מיטין סול' דרכן עמי הילט פאלטן
וילטן טול' פאלטן מהמיילן וקסה לאוקון
(ג) מפקון נס קומפלן לדאטיאו **וילטן** פירוט אין מהמיצן יונדא בדמאו
ולגן פלייס מהמיילן ובלטלאס

ପ୍ରକାଶକ

[ד] ליטרטי במאיר לא נושא דבר יתון ר' גלון [מלון]. [ה] נושא המתקדם מיל' דראטן.

לעוזר יתבונן

Digitized by srujanika@gmail.com

תלמוד תורה

הסבב ששלוחם בז'נובה ומי פודה אין
במחמיהן יוזטן און
לען טהה בעשען אונ'

הנתקל בפער של שאלות מילויים, ורשותו לשוב לאחורה כבשוך או לא נזקן. בוגר מילויים יזען לו איזה גזע או גזען לו. בוגר מילויים יזען לו איזה גזע או גזען לו. בוגר מילויים יזען לו איזה גזע או גזען לו.

הלבות פולחן טימן תרבוץ תרבח

ארבעה טפחים פסולה. (טו) (ויש ליזהר שלא לטלות שום (ג) נוי סוכה רק בפחות מארבעה לסוכה) (מהרי"ל):

תרבח דיני סוכה שתחת סוכה, ובו ג' סעיפים:

א אסוכה שתחת סוכה, *העלונה כשרה (א) והתחתונה פסולה. *ביהני מיili, (ב) שיכולה התקתונה לקבל כדים וכסתות של עליה (ט) ואפילו על-ידי הדחק (ד) יויש ביןיהם עשרה טפחים, אבל אם אין ביניהם עשרה טפחים או שיש ביןיהם עשרה טפחים אבל אינה יכולה לקבל כדים וכסתות של עליה אפילו על-ידי הדחק, (ה) התקתונה כשרה אם היא מסוככת (ו) בהלכה (ט) (ז) אפילו (ח) אם העלונה למעלה מעשרים, יואם אינה מסוככת להלכה

באר היטב

מארעא משחין אע"פ שאין י"ט מן המטה לכילה, מ"א: (ג) נוי. אפילו (ה) אףלו (ט) אףלו וכו'. משמע עפ"י שהעלונה ג' צלה מרובה מחמתה,

משנה ברורה

מופלג מן הסכך טפח, אלא נקט ארבעה ידיים דרישא: (טו) ויש ליזהר וכו'. רוצה לומר, אף דמדינה אין לאסור רק ברוחב ארבעה טפחים ובניל', (ט') מכל מקום יש ליזהר למחילה אפילו אין רוחב ארבעה טפחים, שיש לחוש שמא יעשה נוי הרבה עד שהוא בהן שיעור זה וישב תחתו. (כ) ולפי זה אין תלות פירות או כלים וכןמה דבר שפסול לסכך בהן, אפילו לנו, אלא בתוך ארבעה טפחים לסכך. ומכל מקום לענין חליית (כל) מנורות בסוכה נגר השולחן אין צורך להחמיר שהייה בתוך ארבעה טפחים, ואדרבה, יותר טוב ונכון להזהיר מן הסכך כל מה שיוכל:

א (א) והתקתונה פסולה. דכתיב "בסטוכות" חסר ו"ו" בין כ"ף לת"ו, לשון יחיד, ובזה הוא ישב תחת שני סככים: (ב) שיכולה התקתונה לקבל וכו'. רוצה לומר, שחזקת לקבל הכווים וכסתות שאדם מניחן (ט) כדי לישון עליהם (ג) ואדם יושב שם ואוכל סעודתו, או היא נקירתה בשם סוכה, ומילא מיפסלא התקתונה מושם סוכה תחת סוכה: (ג) ואפילו על-ידי הדחק. רוצה לומר, שהגג של התקתונה, שהיא קרקעיה של העלונה, (ט) מתגעגע כמשמעותו שם: (ד) ויש ביןיהם עשרה טפחים. הדיינו בין סככה של העלונה לקרקעיתה, (ט) וזהו שיעור הפסחות בכל סוכה להכשרה, ועל-ידי זה נוכל לקرؤ הסוכה שתחתיה בשם סוכה תחת סוכה: (ה) התקתונה כשרה. אבל העלונה פסולה, שלא חזיא אפילו לרירות עראי: (ו) בהלכה. והיינו שהתקתונה כשרה: (ז) אףלו וכו'. ואפילו (ו) אם העלונה היהת גס-יכן צלה מרובה מחמתה לא מקרי סוכה תחת סוכה, כיון שהעלונה אין לה הכשר סוכה. [יאם העלונה חמלה יכולת לקל כדים וכסתות של עליונה, התקתונה כשרה, דסכך של עליונה כמו לדליה דמיין]: (ח) אם העלונה למעלה מפעשרים. ולא אמרין מה שנגיד סכך הפטול נחשב כאלו אינו, (ט) כיון שבצעם אין הסכך הזה סכך פטול אלא שהוא נגנו:

שער העזין

(ט') מגן-אברהם וט"ז וש"א: (כ) פרידגנדים בבייאר דברי הרמי"א: (לט) כן נראה בפסחים דאי ושאי להחמיר בזה, עיין בחושן-משפט סימן חמ"ז ט' ג' וזה. ולבר מן דין, יש פוסקים שסבירין דאין להחמיר בדינא ומהר"ל רק באם צלה מרובה מחמתה, וכמו שסבירין בטעון בערך ק"ט י"א. הגםadam יש שיעור ד' טפחים בהדיין שכן לתפוס בדעת המתחרים שם, עלייל' פוטנים בהזדה וחומרה צוואר והובא וזה שמא בשם המטה-משה, ומפני זה גמ"ק יש להקל בתלויות המנורות כמו שכח החביראים, וגם דעתן מנורות אין רגיל לתלויות ריק נגר השולחן ואין שמי יש תחונן: (ט) רשיי: (ט) בתי-זקנים: (ט) רמב"ם בפירוש המשנה: (ט) ואין גפקא-מיניה בכך שמא על-על מעשרים מקרען שללה, אף דהיא פטלה, מכל מקום מקי התקתונה סוכה תחת סוכה, וכך שראוי למלילה מעשרים ומתקי סוכה תחת סוכה, וכך שראוי יש על התקתונה שם סוכה תחת סוכה (ויש בחרישו): (ט) כס"ש משנה. ודע, והוא הדין אם סוכה העלונה אין לה רק סכך בלי דפנות (כגון שערן ו' קומיסן על גג סוכה התקתונה וסכך על גגן), או שאין ברופנותה ו' על ג' רוחב שערו הכרוך סוכה, מבלשוה התקתונה, רכל זמן שאין וראי עילין לסוכה לאו סוכה תחת סוכה הווה (פרידגנדים). ואך ומספק שם קצת, בכירור-יעקב מסיק להקל: (ט) ט"ז ופסחים: (ט) מגן-אברהם וט"ז. ומכל מקום אין למדר מכאן אם העלונה אינה

א מסחה סוכה ט' ב' מטה חם רבינו שם י"ד גס' בגרא' ד' מישא דב' י"ה' שם כה'ס' רשי' ה' שם

ביאור הלכה

סוכן טימן תרכט דסבירה ליה לוביינו לאו דזקן לאו, אלא הוא הדרין נמי שהניזח לצורך האות להגן עליו או לשאר צורן, דין נמי יש לו, עד כאן דברין, ומכח מנייה דמה שכחוט וטורו יאמו איןו לנני היינו שלא היהת לאוצר כל דוח פסל מירגא אבל לצורך הבגד הכל נמי דושרי, וכן כתבת בהדייא בסוף סימן תרכט, עיין שם, אבל לפני ובורי הגרא' צרך עיןן. ואולי יש לומר בדוחק, לפי מה שכחוב הגרא' דהמחייב בסימן תרכט סעיף א' שכחוב דרכיל וזה לא שאנין לבן שהאלין קודם ובין שהסוכה קדרמה סתם כדרעה הוריאונה ודלתא כשיטת רביבנו שם, והנה זה הלשון כתוב גם-יכן הטרו שם, עיין שם, ולפי זה ניחא, וההטר בסימן תרכט נחכו אידיל לפי מה שהעתיק לדינא בסימן תרכט דלא כשיתר רביבנו שם, שאין שם יתרון במנה שהסוכה קדרמה כיכון שהסורך היה צלה מרובה מחמתה, ולפי זה להגן מפני החמה העלין אסוח, וסבירא ליה הדרין מפני צורן הבגד גם-יכן אסוח, וכןן שהעתיק בפניהם שיטת רביבנו שם טים דמפני הבגד גם-יכן שרי. ועל עיקר הענין מפניה בסימן תרכט רביבנו שם, כבר תמה הבית-יוסוף, עיין ב'ב' וכהנחות מהרלי"ח:

* העלונה כשרה והתקתונה פסולה. מירי כשהעלונה הוא תרכט עשרים, וראוי מי שסבירין לדבאו דסבירה ליה טעם פסול סוכה שלמעלה מעשרים והוא משומ ודרית עראי עבינן דזקן, ולמעלה מעשרים אין יכול לעשותה עראי, בעגנינו אי מותר לבנותה תוך עשרים מנגה של התקתונה אחריו שהיא נבנה יותר רוכב ומוסקים לבנותה הסוכה אפילו במחיצות של ברול דהוא קבען, אלא דציתה הזרה שיבנה בגובה באוטן שחיה יכולת להתקיים על-ידי מחיצת עראי ושיעור חכמים שהוא רק עד עשרים אמה, והכי נמי בעגנינו, הד הסוכה העלונה שהיא פחורה מעשרים ובזה הוא דרצה לקיים מצאות סוכה, יכולת להתקיים על-ידי רופנות-עראי, והיינו מנגה של התקתונה ולמעלה עד סככה היה יכול לבנות עראי, וכן מוכח מספר ביכורי-יעקב שסבירן כן לדינא, אך לא באר פטמו: * והמי שביבלה וכו'.

סוכנה. [יאם העלונה חמלה יכולת לקל כדים וכסתות של עליונה, התקתונה כשרה, דסכך של עליונה כמו לדליה דמיין]: (ח) אם העלונה למעלה מפעשרים נחשב כאלו אינו, (ט) כיון שבצעם אין הסכך הזה סכך פטול נגנו:

הלבות סוכחה פימן תרבות תרבות

קפז באר הנולא

(ט) ומתחשרת על-ידי סכך העליונה, צריך שלא יהיה סכך העליונה גבוהה מן הארץ למעלה ובירו מჭופות ונבראו שם ח' משה שם מראוד להשתמש ביזיטוב בערך וחיש במחובר מעשרים אמה : ב' העושה סוכחו (י) בראש העגלת (יא) או בראש הספינה, (יב) אם אינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה, פסולה, אבל אם יכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה, (יג) יאפשר אם אינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דים, (ה) (ו) כשרה: לג עשאה (ט) בראש הגמל או (ט) בראש (ג) האילן כשרה, (ז) ואין (ה) עולין לה (ח) ביום-טוב. (ט) מקצתה על האילן ומקצתה בדבר אחר, אם הוא בעניין שאם יintel האילן תישאר היא עומדת ולא תפול (ט) עולין לה ביום-טוב, ואם לאו (כ) אין עולין לה ביום-טוב: לט

תרבত מה צריך להיות הסכך, ובו י"ט סעיפים:

א' ממש סוכה י"א

א דבר שמסכין בו (א) ציריך שיהיה

באר היטוב

(ג) כשרה. ע"פ שהספינה הולכת על הים, גמרא דף כג: (ג) האילן. הדורין שמא יסכך בו כמ"ש פימן תרבות ס"ז, ר"נ, מ"א: (ג) עולין. ואם עבר ועלה יצא ידי חובתו; ואם הסוכה על הארץ והקינס של הסכך הינו כשהפוך יכול לעמוד בלאיין, שמכנו על קונדרין, דאל"כ אסור ביאור הלכה

בגמרא איתא עוד בזה חילוקים. והכל, ועלולים איינו פועל מטעם סוכה שחתה סוכה אלא סכך שללו מרכבה מהמתה, אבל חמתו מרוכבה מצילתו לא מקרי סכך לפטל מטעם סוכה תחת סוכה, ולכן כשחחותנה חמתה מרוכבה ועליה צלחמה מרוכבה וקיים בתוך עשרים מהארץ, שניים כשרים; וכשניהם צלחן מרכיבן וקיים עליונה קביעה. ועל כן הסוחרים יכולים לעשות סוכה בעגלות

(יל) שהם שקורין בידיל, ובבלבד שיהא בתוכה גבוהה שעורה טפחים ורוחב שבעה טפחים בלבד שבל הארץ [ח"א]. אכן צריך שיקשורה שם בחזק, שתיה יכולה לעמוד ברוח המצוי באילן: (יא) או בראש הספינה. הוא (יכ) מקום גובהו של ספינה, והוא גבורה מאד והרווח שלוטה שם ועורתה: (יב) אם אינה יכולה וכו'. רוחח לומר, שלא קשרה בחזק כלל, שאיזה רוח שיבור יעקרה, פסולה, (יג) אפילו אם אינה יכולה וכו'. רוח מצויה דים הוא

רוח שאינה מצויה דיבשה: (יד) כשרה. דעת-כל-פנים מכל דirth עראי (יד) לא נפקא, ואפילו (טו) בשעה שהחולכת על הים: ג (טו) בראש הגמל. הינו שעשה שם הדרנות בין חוטוותה (ענ) וסיכון על גבן: (טז) בראש האילן. תיקן מושבו

(ו) בראשו ועשה שם מחיצות וסכך: (ז) ואין עולין לה. מפני שאסור להחטש ביום-טוב בעלי-חיים ובמחובר, כמו שכבת ריש סימן שלו. ואפילו אם הסוכה היא על הארץ מסומכין על האילן, (ט) אסור לעלות לה בשכת ויום-טוב, גוירה שמא ישתחש בהסתך, שנייה שם חפציו או יתלה בו שום דבר ונמצא משתמש על-ידי האילן.

(ט) ואפשר לדוקא ביום הראות נשים שהיו רגילין להחטש בסכך להניח ולהללו שם חפציהם, אבל עכשו שאין רגילין בכך אין חוששין לכך ומותר לעלות לתוכה אף בשכת ויום-טוב. (כ) ומכל מקום לכתלה אין לסמן את הסכך על האילן, שאין מעמידין את הסכך לכתחלה אלא בדבר הרואו לסייעו, כמו שכבת בסימן תרבות, עיין שם. ובביבורי-יעקב מסיק

שמוטפק אם אין לו ביום-טוב רק סוכה על-גביה בהמה או אילן, אם מותר לו לכתלה לעלות, עיין שם. ובביבורי-יעקב מסיק דאסור, דוחכמים (ככ) פטרונו, עיין שם: (יט) מקצתה על האילן ומקצת קרקעית ומוקצת דופנותיה על דבר אחר. הינו שעשה מקצת קרקעית סוכה ומוקצת דופנותיה על ראש האילן ולא חפויל וכו': (כ) עולין לה ביום-טוב. הינו בסולם, שלא על

דרך האילן: (ככ) אין עולין לה ביום-טוב. דהיינו שסמכיתה על האילן, נמצא שנוכנס לחוכה משתחש באילן:

א (א) ציריך שיהיה וכו'. דהיינו "חג הסוכות תעשה וגור באסף מגן ומיקבר", ודרשין, שיעשה הסוכות ממה שמאשף מפסולת גון ויקב, והינו קשין ואשכילות (ל) ריקנן, הילך אין מסכין אלא בדבר שצומה מן הארץ והוא עכשו תלוי

שער העזין

עשהה לצל בעין רפסול מושן תעשה ולא מן העשו זיהה חמתה מרוכבה מצילה (ו) גמרא המשוחה מטעם דהסתך בעצמו אין פסול, רפסול החתשה ולא מן העשו נרע טפי מפסול דלמלה מעשרים (ונגותת ר' ע"א): (ט) וזה והשל מהבחר קאי לכל גון, והינו בין שהסוכה לעיניו החה גביה טפחים והיתה ואויה לקבל כים וכותחות וכן לא היה גבוה וואינה יכולה לקבל כרים וכותחות, כן מוכחה מבית-ישראל: (ו) גמרא: (ו) והנה הפרט-מנדרים יצא לידך בדבר החדרש, ודוקא בשעה שעוממת ולא בשעה שהולכת עם הסופים, ושאנו ספינה דאורחה בפרק, אבל הבככורי-יעקב השיג עליון, עיין שם, ודבריו נכוונים: (ז) רשות: (ג) גמרא: (ט) מגנ-אברהם ושות: (ט) לאפוקי אם ואשי הקינים של הסכך נסמכים על ראש הגמל רפסול אף ביריער, לפיו שאון לה קבוע, שחוורי הגמל לך מכואן ווילול, וכמו שכבת מנ-אברהם לקמן יטמן תל עפיק-קען ד: (ט) רשות: (ט) מנ-אברהם בשם הרוא"ש [בסייע-קען וריבור המחליל בשם הרוא"ן], ומה שכבתני לכתלה, שכן הוא רעה המגן-אברהם לקמן בסימן סוף הטמין, כן מוכחה להמעין]: (ט) מנ-אברהם. ועיין במחצית-הشكل: (כ) מנ-אברהם בשם הרוא"ן, ומה שכבתני לכתלה, שכן הוא רעה המגן-אברהם לקמן בסימן תרבות דרביעי און מעכוב: (ככ) רשות: (טז) רשות ווביינו ירוחם. ועיין בפרט-מנדרים: (ככ) ורבך שהוא בשב ואל תעשה יש כה ביד חכמים לעקוור, עיין שם: (ככ) עיין בשבת דרי קדו גמוד בדשמע שדים סמך הסכך על האילן, אף אם היה האילן רקי ווון ובייע (שבלא הוא גמיין הסוכה יכולת לעמוד) אפילו hei פסול, והמשנה אמרה בוגנאות פרנסנא דוקא, ואפילו לפי מה שציירנו שטמך הסכך על הדשמע, מכל מקום הוא קרקעית הסוכה נסמרק על האילן ומילא הוא משתמש באילן, ואפילו אם ינמא דזה מקרי צודין, הא מסקין שם רצדרין אסורי. סוף דבר למסקנה, שם בשבת לאוואר אין תליי כל באם יטול ויכולת לעמוד, וצריך עין: (ט) לאפוקי כשייש בהם עבבים, וכורלקמן בטעיף:

^ה אליאו אלה המזוהה אמר שעשין במצוותן זו במצוותן כמותו וכן בירך למלך כמו
תנא לאו אינו אהוא :

לabeledה ד מהני *שיעור 'המלבן' ו'האנטם'

၁၂၅

ר' יְהוָנָן

ר' רוחם המשיך אמר כי אם לא תמצא לך מטה לישון
בזמן זה נטה בוחן את שטח הבית ותפקידים בו
ובזמן אחר מנוחת השם לדרישותך בלילה ותתגלה לך
הארון והכובש שטחים אלו מוחזק בלילה ותתגלה לך
ר' סבומיטו ר' יוחנן ר' יונה ר' ירמיה ר' ירמיה ר' ירמיה
נמנוחת מנוחת שוטה כה אמר ר' בר' יוחנן עז שטחן כמלון
כמאלון רוחם מסיים מהלכו ר' יוחנן ר' יוחנן ר' יוחנן
ר' יוחנן מגין. נפל בם' כה' מהו שמי פולס וכו' ווקהן כבשין קליש
הנורו ורומיוס כה' כדי נפצעת בון בון קון בונבון וכוכב הון מהר
בכון כבשין מהר גני נפצע וויאצי חון בון קון נפצעת גני נפצעת גני
הונס מורה נטולו שטחו רק כה' כדי נפצעת גני נפצעת גני נפצעת גני
הונס

צומ' דורייד

ספר כף החיים על שלחן ערוך אורח חיים

חלק ח סימנים תקפא - תרצז

הלכות ראש השנה, יום הCACפורים
סוכה, ארבעה מינים, חנוכה, פורים

מדברי רבותינו הראשונים ואחרונים
ומדברי רבותינו המקובלים
להלכה פסוקה

מאת הגאון המפורסם הפסוק הגדול המקובל האלקי
רביינו יעקב חיים סופר זצוק"ל

הוצאת חדשה ומתוקנת
על ידי נני הגאון המחבר זצוק"ל

МОוגחת בדקדוק ועל פי השוואת לשונות הפסוקים
בתוספת פיסוק ופתחת ראשית תיבות

שנת

רביינו יעקב חיים סופר - הCAF החיים זצוק"ל
תשע"ד לפ"ק
פעה"ק ירושלים טובב"א

על הocus של קידוש: טgas וטס נט טללה לרשותה נסוכה מף על פי פניך ומן נגתו כטולל נסוכה לך (ר"ז פלק לוג' וערכו):

כף החיים

יברך בבורך שהחינו על הסוכה, אבל אם לא אכל בסוכה ורק לילה ראשונה לא יברך בבורך שהחינו על הסוכה אלא ימתין עדليل שני וכשבורך זמן על הקידוש יכוין לפטור גם זמן דסוכה. כן כתוב הליטוי שרד לפרש דברי מגן אברהם הנז', וכן כתובו המחייב השקיל ואשל אברהם אותן ב'. אלא שכח שם האשל אברהם שזו כשיתת הב"ח שכתבו באות הקודם, אבל לדעת האליה רבה ושאר פוסקים יברך בבורך ביום ראשון אם נכנס שם לאכול יעוז'ש. וכן כתוב השער תשובה. רענן ליקמן סימן תרס"א אותן ג':

יא) שם בהגנה. ציריך לברך זמן וכו'. אפילו אין הסוכה שלו. רבינו זלמן אותן ב':

יב) שם בהגנה. ציריך לברך זמן וכו'. עיין אליה רבה רוב העולם ליקח בליל שני של סוכות דבר חדש לשחינו כמו בליל שני דראש השנה דחוישין לסתור האומריםazon סוכה דليل ראשון פוטרת יעוז'ש. והביא דבריו השער תשובה וכחוב ועתה אין מנהג זה כלל בסוכות רק בראש השנה לחוד ותו לא וכדעת המגן אברהם בסימן ת"ד יעוז'ש. אבל בספר בכורי יעקב כתוב דמנג' יפה הוא ודוקא בליל שני של סוכות ולא ביום טוב אחר יעוז'ש. מועד לכל חי סימן כ"ב אותן טו"ב:

יג) ובתב המודכי פרק לולב וערבה המקדש בליל סוכות על יין חדש זמן שביריך על הסוכה פוטר גם היין, אבל אם לא היה לפניו בזמן הקידוש אין פוטר וציריך לחזור ולברך עליו כשהבא כך. דרכי משה אותן א' וענן לעיל סימן רכח סעיף ה' ובדברינו לשם בס"ד:

ל"ד) אם שגג ונטל לולב ביום ראשון שחלה שבת איינו מברך זמן ביום שני, פרי הארץ חלק ב' סימן י"ד יעוז'ש שכל דבריו בינוי בחילוקי דין בהם אמרינן כל מילתה דבר רחמנא לא העביר וכור' יעוז'ש, ולידי חזי לי דלא יצא דהוי מצוה הבאה בעבירה וכדאמרינן בפרק כל שעה דאפיילו בטבל טבול מדרבנן לא יצא ידי חובת מצה והכי נמי דכוotta, מיהו

קיים על מצות סוכה ועל החג כמ"ש ליקמן סימן תרמא ג' סעיף א' יעוז'ש:

ט) שם הגנה. ואם לא אכל לילה ראשונה בסוכה וכו'. כן כתוב הר"ז (פרק ד' דסוכה) בשם הראב"ד שמי שלא אכל בסוכה לילה הראשונה אף על פי שביריך זמן בביתו ציריך לפחות כשישב בסוכה לברך זמן אם לא בירכו בשעת עשייה בשם שמברכין על הלולב זמן אף על פי ^{אלא הדרת} שכבר ביריך אותו בלילה יעוז'ש. והביא דבריו בית יוסף. מיהו הב"ח בתשובה סימן קל"ב האריך להשיג על זה, הראב"ד סבירא ליה דזה הזמן דקידוש אינו פוטר דלולב משום דאיינו לפניו בשעת ברכה לנ"ט פסק נמי hei בזמן שעשה בביתו דלא קאי על סוכה, אבל שאור פוסקים שכתבו טעם דלולב משום דאיינו נוהג בלילה מוכחadam היה נוהג אף שלא היה לפניו היה פוטר דלולב אם כן הוא הדין בזמן שעשה בביתו שפוטר דסוכה כיון שנוהג בלילה יעוז'ש. וענן בדgoal מרובבה שכח שכן הוא דעת הרא"ש יעוז'ש. אבל האליה רבה אותן ב' הרבה להшиб על דבריו הב"ח הנז' והסכים לדברי הרמ"א הנז' יעוז'ש. וכן הסכים השבות יעקב חלק א' סימן ל"ב. וכן הרבה משאות משה בראשון סימן ה' יצא לישע סברת הר"ז ובהסכמה עליה לברך זמן בסוכה אף אם ביריך זמן בקידוש בביתו סברת הר"ז ודעמיה יעוז'ש. והביא דבריו הרבבי יוסף אותן א' והביא עוד סמכות ליה י"ד. והביא דבריו השער תשובה. וכן נראה דעת הכסא אליוו אותן א' ובספרו קול אליוו חלק א' חלק אוורה חיים סימן מ"א, וענן שם שכח בין ביריך זמן בעשיות סוכה דפוטר זמן הרגל ובין ביריך זמן בביתו אריגל דלא פטר זמן סוכה יעוז'ש. וכן נראה דעת המשכיות זהב סימן תרל"ט אותן י"ז ובاسل אברהם סימן תרס"א יעוז'ש. וכן הסכים בספר בגדי ישע. וכן פסק ה"ר זלמן אותן ב' חי אדם כלל ע"ט אותן ג', דרך החיים אותן ג'. וענן עוד ליקמן סימן תרמ"ד אותן ר' ובאותו שآخر זה:

יג) שם בהגנה. ואם לא אכל לילה ראשונה וכו'. וגם לילה שנייה. מגן אברהם ס'ק ב'. ור"לadam לא אכל בסוכה לילה ראשונה וגם לילה שנייה אז

תרמג. וכו' סעיף אחד:

א אם חל יום ראשון של סוכות בשבת אמורים בעברית ברבה אחת מעין שבע וחותם בה בשבת בלבד:

תרמג. סדר הקידוש. וכו' סעיפים:

א סדר הקידוש יין קידוש וסוכה ואחר כך זמן לפि שהומן חזר על קידוש היום

כף החיים

(ר"ל של בני אשכנז) אין אמורים באהבה וכן פסק בתשבי". דרכי משה אותן א'. וכן כתוב הלבוש, משנה ברורה אמרות ב'. ועיין לעיל סימן תפ"ז אמרות ד':

סימן תרמג

א סעיף א. סדר הקידוש יין קידוש וסוכה וכו'. שאי אפשר לברך על הסוכה קודם שברכך על קידוש היום, שהרי על כרחך צריך היום להתקדש קודם שיתחייב לישב בסוכה. לבוש, רビינו זלמן אמרות א', משנה ברורה אמרות א'. והיינו רק לכתלה אבל לא לעיכובא. משנה ברורה בשער הציון אמרות א':

ב כתוב מלבושים يوم טוב דרך העולם לישב שני בעלי בתים יותר בסוכה אחת וממהנים זה על זה בקידוש מפני הכלבוד, לא יפה הם עושים, אך daraה לא יקדשו ביחיד רתמי קלא לא מטהמעי. אליה הרבה אמרות א'. ועיין לעיל סימן תפ"ח אמרות טו"ב וסימן ערך"א אמרות י"ב:

ג שם. וסוכה ואחר כך זמן וכו'. ואין חילוק בין אם היהת עשויה מקודם או שעשאה קודם לתגן, כיון שלא בירך בשבת העשיה מביך סוכה ואחר כך זמן. ומה שכחוב הבב"ח לחילךadam היהת עשויה ועומדת עם הסכך הוא דינה כליל שני שני זמן ואחר כך סוכה כמו"ש סימן תרס"א, והביא דבריו המגן אברהם ריש הסימן, כבר חלקו עליו האחרונים, נהר שלום אמרות א', בגדים ישע, אשל אברהם, לבוש שרד. ועיין אליה הרבה אמרות ג' מה שרצה להגיה בדברי הבב"ח. וחמי אדם בכלל ע"ט אמרות ג' כתוב דמה שכחוב הבב"ח לביך זמן ואחר כך סוכה הינו דוקא כשבריך על הסוכה בשבת העשיה יעוז". ומהו עיקיר דין זה אם בירך זמן ואחר כך סוכה הינו דוקא כתבריך על בירך זמן ואחר כך סוכה הינו דוקא כתבריך על הסוכה בשבת העשיה יעוז". ומהו עיקיר דין זה אם בירך זמן ואחר כך סוכה הינו דוקא כתבריך על

באר הנולח

א סוף דף כ"ז:

א מקנא לגמליה
סוכס דף נ"ז:

וזאי דאינו חזר וمبرך זמן ביום שני אף על פי שלא מהני מה שנintel ביום ראשון דמכל מקום זמניה הוא ולא גרע מבירך בחול בשעת עשייה, ומהאי טעמא כתוב מרן דאינו מביך זמן ביום שני אף על פי דספק אם יום ראשון חול ומהאי טעמא הוא דמכל מקום זמניה ולא גרע מבירך בשעת עשייה כמו שכחוב הפסיקים. שלחנו של אברהם:

סימן תרמג

א סעיף א. אם חל יום ראשון של סוכות ליהיות בשבת וכו'. עיין לעיל סימן תפ"ז סעיף א' שכחוב adam חל ביום ראשון דפסח בשבת אין אמורים ברכת מעין שבע, וכך החוץ להשמיינו זה בחג הסוכות לומר לדילא בזה למימר ט"ז ט"ז מהג המצאות דפסח שני. רוח חיים. והטעם שהוחותם בה בשבת בלבד עיין במסכת שבת דף כ"ד ע"ב ובדברינו לעיל סימן רס"ח אמרות מ"ה. ועוד עיין בדברינו לסימן תפ"ז אמרות כ"ב. ושאר דין תפללה יעוז' ובסימן תצ"א:

ב שם. ליהיות בשבת וכו'. ואין אמורים מעריבים, שכיוון שאין העולם רגילין בהם חשו שמא יטלו נרות מן המנורה לראותם בהם, ואז אמורים מעריבים אוחז בידם וכו' בלבד שניה, ובפונה אין המנהג כן רק אמורים מעריב השיך ללילה שניה. לבוש, ועיין בסוכה דף נ"ה משמע דהשניה נחתה שלא כמנהג פוזנא. מגן אברהם ס"ק א'. והוא הדין בשמחת תורה שחול במווצאי שבת שאומרليل דשmini עצרת. אליה הרבה אמרות ב'. בלבד ליל ראשון ושני דפסח שאמורים בלבד שני השיך ללילה שניה משום בכור לסתירה. אשל אברהם אמרות א', משנה ברורה אמרות א'. ועיין לעיל סימן תפ"ט אמרות א':

ג בטור כתוב באהבה מקרה קודש. ובמנוגים שלנו

ספר

טרי רואץ ח'ב

וְמוֹמַנְתָּו וְזִמְנָתָה קְרִיבָה כְּמוֹבָכָק כְּוֹהֶרֶר טְהִרְתָּה
מְלֹאָרְמָה קְרִיבָה בְּשִׂירָה לְהַזְוֵנוּ יְפֵה נָעַם כָּל כְּלָרְמָה
יְרוֹשָׁלָם יְמִינָה נָעַם אֶלְיוֹן דְּבִרֵי חַלְזָתָחִיט הַזָּר כְּלָרְמָה
וְנָעַם בְּלָגְמָנוּ כְּרִיבָה רְחִיבָה חֲלִיבָה תְּכִימָה וְנָסָה
אַקְרִיו עַל קְרִירָה חַרְכָּה עַוְרָתָה כְּשָׂעָה
סְלָמָה

הַצְלָה לְבֵית הַרְסָומָה נָעַד נָעַד הַחֲסָט הַכָּלָס הַלְוִין כְּאַלְמָין כְּלָהָר
כָּלָמָה מְלָרְקִי נָרָן

נדבם

בשְׁאַלְגָּוָלָה. זע"ג

הַזְרָעָת מִלְתָמָת תְּוֻרָה כְּמַלְךָ סְלוֹן אַסְפָּאָן יָה
קְנַת הַנְּכָא אַנְכָי שְׁוֹלָחָה לְכָם חַתְּחַתָּה לְפָקָד
מְדֻפָּם הַזְוֹתְפִים לְהָה כְּהָרָר פְּטָאלָל יְאֹוָה קְלָעָוִינוּ
וְבְצָחָר כְּמַקְוָקָן מִרְדָּבִי נְחַמְּטָן הָיָה

אָחֶל הַלְבּוֹת חֲנִיתָה פִּימֵן ט

בכמגרור הרגיל כייש-הזה מפקח כל ואלה-כלים טמלה ול-
ויזוכנו לרוחם ב⌘נחתם קין ונוגה דבר וחוין עין כף-
יכחחות כביה' מלחין בענין וובמן קרוב וכח נקין וירא-
עינו יוכמד לבתו יטמא קר-קון כיר-כה זרכי עמי-
ותה' קדמיה לנטעתה ה-ה' נמי נמי בונבנדים פור מה-
טגטנ' גוחץ ח-ח' קער מוקה קמי חילך געוו-כפקי כי-ה' צ-
רקי דרכן ככבר ר' יוסוף מזרחי

בְּקָר וְלַבֶּן הַנִּילָגָן יְהִינָּךְ הַגָּלֵן הַחֲמָפָע

סימן

וְנִתְמַלֵּא רַבָּה אֶת-עֲבוֹדָתֵינוּ בְּכָל-עַמְּדָה וְבְכָל-עַמְּדָה

ראשובה כריה אט'יר חוך נגי' ה' כפיט ג' נ' בקפס' . ריחוק למבשי צווי' ח' מה'ר קיינ' נ' נפוץ הילכה נחלפה טונה מוכנפה מנה א' ח' חפס' אלכה ג' זיל'ה ור'ה פ'ו ג' בער' ע'uros י'ב'ן ז'ו' ר'ען ר'ען ז'ו' ר'ען ר'ג' ז'ו' ר'ג'

וְאַעֲנָה כִּי-הַלְכָה וְדַבְרָה פְּתֻחָה אֵלֶּי מֹטַּל
בְּתַלְגָּוֹת בְּמַעַן רְפָאָנוֹת הַמְּרוֹחָבָה כְּפָרָ קְרָמָמָה
בְּכָל מִלְחָמָה וְמַרְאָה מְחַמָּה נִלְיָהָבָד כְּפָרָ קְרָמָמָה
מְהַנִּי וְרַגְגָה כְּלָל מְהַנִּי וְקָרָב לְלַבְבָּי וְזַבְבָּלַבְבָּהָה כְּרָבָה
כְּבָר מִינְגָּלָן קָבָשׂ וְהַהָּה כִּי כְּנָסְפִּי יְמִיכָּרְיוּ רְכָבְךָ קָרָבָה
לְפָסָם דִּיחָעָתָה יְתִי נְזָהָן כְּבָר לְלַגְמַנִּי וְחוֹרָגָה וְמְגַרְגָּה
אַבְנָן יְזָקָה הַגְּנָרָה בְּהַקְּרָבָה פְּלוֹבָהָה רְחָוָה דְּכָרָב כְּבָר
בְּלִירָוּתָה בְּדַבְּרֵי קָרָחָי וְנְחָרָחָי גְּנָרָי כְּבָר נְמָרָן
נְמָרָן כִּי תְּהַנוּתָה עֲלֵיכָם כְּרָמָה מְכִימָתָם כִּי כְּרָב הַמְּוֹלָא
לְעַמְּקָמָי קָטָן הַכְּמָתָה קָרְבָּה אֵלֶּן נְבִי לְזָיוֹת מְעַמְּקָמָה וּשְׁעָלָה
לְהַתְּהִלָּה בְּרִכְבָּרִים נְלָקָנָה בְּלָאָסָה כְּלָמָדָה חָזָקָה דְּשָׁעָן וְחָשָׁב
דְּלָהָרָה וְלָהָרָה אַלְהָרָה כְּבָר

דרашוּפַת רְחוֹתִי וְנִכְרֵן אָלֶןְתַּמְדֵר נְלִיעָה בְּאַחֲרָיו שְׁנִינוּ עַזְןִי וְמַקְרֵבָה אַלְעָזָר
רְחוֹתִי סְמָעָתָה גְּלִיבָה יְהִי כְּלָבִי תְּוֻרְבָּה יְהִי כְּרָבָבָה יְצָאָה כְּלָבָה
לְבִרְכָה אַקְלִים וְהַזְּהָה רְחוֹתִי לְבָבָה פְּנֵי כְּבָרָה דָּרָן
אַלְכַּטְבָּה וְלֹא מַעֲכָר כְּמָה קְטוּרָה לְמוֹכָרָה כְּרָבָבָה וְרוֹרָה לְקָטָבָבָה
מַעֲכָר הַלְּבָבָה כְּנָסָס וְלֹא קָהָה נְקָחָה לְפָזָקָה חַיָּנוּ לְקָבָה
הַגְּמָוָרָה קְרָמִי כְּגָנִיסָּה כְּזָבָבָה וְלֹא כְּחָמָה עַלְתָּה הַגְּמָרָה
לְבָקָשָׁק כְּבָבָיִם מַהְשָׁמָשׁ לְלָרְבָבָה קָלָה לְחָמִי יְלָמָדָה עַלְמָיִן
לְלָבָבָה כְּכָבָדָה וְהַרְזָן וְלָבָבָה סְפָקָה כְּהָבָיִם מְקוֹשָׁת רְהִיאָקָרָה
לְלָבָבָה סְנָגָה וְלָפָנִים גְּבָרִיִּים קְוָנָה לְפָרָה נְגָבָה דְּהָרָנוּ הַהָרָה
לְלָבָבָה עַדְסָה וְעַלְמָסָה כְּלָסָה וְלָכָבָה הַלְּבָבָה וְהַרְבָּבָה
כְּכָבָה טְמֵנִי דְּהַנְּגָן וְקָבָה הַלְּאָכָן יְמָקָק כְּלָבָבָה וְזָבוֹב כְּחָבָב
לְלָהָרְבָּרָה בְּלָהָה גְּרָנִילָה מְרָדָה דְּסָכָר דְּחָוָת לְהָהָה
אַקְוֹתָה וְזְדִיקָתָה רְבָנָה. לְפָסָוק כְּרָבָבָה וְלְדָעָתָה הַחֲןָקָה גְּלָמָךְ
רְבָנִינוּ כְּהָרָבָבָה וְגָמִיכָה הַגְּרָבָבָה עַזְבָּה

וזאכרא זיאמברוי ק'ג בס' גזלה חין כ' ב' קזא
ויל' בס' כ' פ' י"ג ט' וויל' ג' דומר ריכט
בצמורה בו' קזא הול' בצעין גול' קמ' מ' לביבו הול'
טומוטיס וט' ול' נספרה ד'ק' ק' הווע' ג' ורבוך ק' לענ' מוגני
הירן ג' ק' כו' מהיה היל' ק' מה' ווועט דוא' וויל' וגונט קמ'
כו' ק' לא רקי' בהאי' הפק' דבורי ורבוך ק' גול' ק' קה' ברומט
(לענ' ק'')

בערבי

שאלות ותשובות

בלח"ם שיל

1324567.65

כולל שלוש מאות וארבעים וחמשה תשובות בעניינים שונים. רובן על שולחן עורך אורה חיים כל הדבר הקשה אשר הביאו אל משה אמרו כבר הרבהago המובהך רבן של ישראלי בצעניא קריישא כבר קרוות שמו חפארתו מוהי בז' שיל מבערוואוע וצוקליהה. הרי רועה צאן קדשים עדת הי דקרל יערנן ערך כיד שנה. וכקיק חומט ורחה שםשו קרוב לשונגה עשרה שנה ושם חלהקת מהוקקסטון:

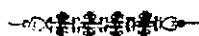
וاثת הברכה אשר השאירו. יותר באלו שלוש תשובות על ר' חלקוי השיע. חיבורנוול להתרין מעוז. חדשנות על רוב מני דשיט טרפף לרב כבש. ועל חוב טנוויל השיס על כל פוניא וטוניא פטה קונטריטם. כלבר חירושי אנגרה וטפורי מסר הרבה טאור:

נדפס בורתאמות והוצאות עראי המחבר היה דרבני הנופלן מהי. ובסוף שיל בן דמברה ובכבודו והתרין ושנון כמו אליכון. ואחיו הבוחר חיים בני דרבני הטופלן מהי חיים שיל דל בן המחבר וצוקליהה:

הנפקה

אדם אוסר דבריו שלו על אחרים וחיו להזדפים עור הפעם בלא רשות ממנה יוית המחבר עזקהיה:

מוניק אטש

נדפס אמונם כל געיגל מוסי פנחים בליעיר גלעדי ספקד מוסי דוב בער זי מדראן

לפיין

תמי ר

בשנת

Munkacs, Gedruckt bei Pinhas Blayer 1880.

בנדיין אף כוון נכס מדיה זו אף מודיע בכך וזה שיטרנו
מו ישי' נמלטים יט' מזומנים ל' בזבוקה ימם כי ושב אף
לפי ייקוט בלהילך פסלה ז:

טשובה רצ'ר

התקין אסקה ניק מנכמיהוף:

תשובה רצ'ה

בבשומר היה מכתה כי טאג וקייק פיכא כי נסיבת מהטאה
שייך נס זבובג מושך קוממי נסicas דק' כיה ניש לדוס
זבובג בון צבומס כל יעל' נמיה מלטה לאטיית דלהם וולאצ'א
טאנס גזוגו מיר הוהוירק גזונלא'ה יול' דיק הונטן לול' מער'
זבוקט ואונטס קיט' יול' מאטס הול' נול' היל' הרכבה מלכני
זבומוט דק' קיד' סנטנער סנטנט דלך' הול' נול' נול' גאנטול'
אלח' נול' נול' היל' קון פניעת דלון מלן פאנט דהס דהס יול' מער'
פאנט זבלו' זבוחה פאנט נפערת גאנט נול' נול' פאנט גאנטס
פאנטלו' חס ט' נפערת זבלו' חונט גאנט יול' גאנט גאנט זבלו' זבלו'
זבומוט דקל' זבובג היל' קון מלטהיב אנטו' דאנטנט'ין' יס' ק' מדי'
זבונט זבל' הנקאנס דרכ' הדר' דאנט'ין' ק' זבל' זבל' זבל' זבל'
דאנט'ין' זבל'
זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל' זבל'

לשם הכליל והטהור והقدس מוקדש קדשו יתירנו בלבבנו והפהנו
מקודשיהם יתירנו וכחישו כי אין דין חיה נאלה נזנאה נזנאה
הנזה ותמהנהן קדילן עלי גדרנו ונקה ידי הדרך דרכו
כלבב דודים לה קדושים וכיבכ בידיהם פניאל רצקוטס
לעדי ניר לזרען בכוכב נירק מלחמותם קדילן מני ומימותם נירק
חכמים דמי זר מלון כדי ביטולן האחים יונאי קדילן
מכבים משאמע שאגנץן בדילולן ביצת הנזב לבן דינאלן
בגדינו :

אַתָּה נִסְתַּחַךְ וְשָׁמַעַתְּךָ בָּזָם וְנִסְתַּחַךְ דֵּין הַלְּכָמֹתָה זוֹ בְּלָא
מַהְלָה וְכָלְבָד קַיִלְבָד כְּזַיְלָה קַיִלְבָד כְּבָנִי יַיְלָה וְכָלְבָד כְּוָנִי
סְלָה וְכָלְמָה לְיַיְלָה וְלָטָה הַלְּכָמֹתָה כְּכָיְלָה בְּקַיְלָה כְּסַלְבָּה
פְּזָוָלָה בְּכָנְכָה כְּפָקָדָה קַוְלָה וְבָסָה לְלִיְלָה מְזָוָם זַוְבָּה הַלְּכָמֹתָה
וְפָזָה כְּבָנָה פְּזָאָבָלָה בְּצַיְלָה קַבְּנָה כְּבָנִי קַבְּנָה כְּבָנִי
וְפָזָה כְּבָנָה פְּזָאָבָלָה דְּלָן זָהָב דְּלָנָה זָהָב לְלִיְלָה יְרָאָה
וְפָזָה צְהָוָה מְזָוָם דְּלָן זָהָב זָהָב כְּמָהָמָת דְּלָן לְלִיְלָה יְרָאָה
וְקַיְלָה סְלָה כְּמָהָמָתָה וְקַיִלְבָד שְׁלָה כְּמָהָמָתָה קַיִלְבָד
סְמָפָלָה וְבָלִילָה וְזַבְּקָה סְלָה מְלָה תְּלָהָל בְּבָבָה מְקָבָה פְּלָלָה
זְבָוָת פְּלִיקָה סְמָנְקָה סְמָנְקָה גָּם כְּמָהָמָת בְּזַוְבָּה סְבָבָה
סְבָבָה כְּבָנְיָה סְמָגְנָה בְּזַיְלָה זַיְלָה זַיְלָה זַיְלָה
חַמְלָה נֶלֶל כְּבָנְיָה סְבָבָה כְּבָנְיָה זַיְלָה זַיְלָה זַיְלָה
וְזַוְגָּה צְבָלָה לְמִי מִזְבָּחָה כְּבָנִי עֲמָקָה מְזָוָם כְּבָנִי
דְּמָקִיר חַי וְלִבָּ�וּ דְּמָנוֹלָה סְרִי לְקַדְמָה לְמִלְבָד לְמִלְבָד נִסְמָה נִסְמָה

וזהו למל' ען קדרכם פְּלָגֵי טַנְגָּרִים לְחוֹלִים וּמְקֻדָּשָׁתָם
וכבב מג' נס נל מליטס פְּלָגִים לְחוֹלִים נְמֻמָּתָה. קְלָי
טַנְגָּרִים מְפֻסִּיל וּכְמוֹ דְּגָנִיל כְּנַדְעָז בְּצָר וּבְצָר
ישׂוּת אֶת יְקוּם נְבוּכָדְנָצָר קְרָבָתָם חֲנִיכָּת מְלָלָת
לְךָ גְּבָרָתָם דְּלָקָת נְבָב וְכֵבֵד יְסִינָּה עַיְלָנָה וְלָבָב
סְמָחָתָם נְלָבָב נְלָבָב קְטוּב וְכֵבֵד לְקָדְשָׁתָם דְּבָר
בְּצָר וּזְוּבָר חַסְכָּתָם סְוָל מְדוֹר זְוּבָר זְוּבָר זְוּבָר
סְוָל גְּנָעָם הַמִּלְתָּא: בְּזָבְטָה גְּנָעָם נְבָבָה נְבָבָה
וּמְיֻזְבָּתָה פְּרָמָה נְלָבָב אַתָּה קְלָל הַלְּבָב הַלְּבָב
לְאַלְלָל וּלְאַלְלָל שְׁוֹבָע לְסְמָמָתָן לְאַלְלָל שְׁוֹבָע
בְּסָטָן וְקָדְרִים נְלָבָב כְּנַדְעָז שְׁוֹבָע כְּנַדְעָז
בְּסָטָן וְקָדְרִים נְלָבָב כְּנַדְעָז שְׁוֹבָע כְּנַדְעָז

תשובה רצין

שלום וכל מין כו' מושך יעקב נלום כי יעקב באנם ממכוון נקי טהרהון יציל:

אָנָּי מִתְּחַדֵּר לְהַדְגִּס שֶׁבְּכָפְדָת עַל לֹאָוֹת נְמַמָּה יְמַקֵּד וְכַיִל
לוֹ קִיְילָן, הַעֲלָמָה הַזְּנוּתָה וְסֶגֶל בְּכָבֵב כְּמַשְׁקָעָה
מִמְּבִינְיוֹן בְּמִלְסָה דָּרְבָּן וְכֵן קִרְלָבְּזִידְקִיִּי, וּסְיִיטָן דְּלַמְּנָסָה
קִרְקָטוֹן שֶׁכְּפָעָן גּוֹסָס וְצַבְּגָמָה חָלִיִּקְיִי, וְעַזְוֹסָה וְתַבְּזִיָּה כְּמַגְּזִיסָה
לְזַוְּקוֹל הַלְּגָסָם נְקָלָה הַטְּבִיטָה סָגָן וְעַלְקָבָה כְּמַשְׁמָט וְעַלְקָבָה
זָנָגָס קְלָלִים זָכָר יְמַקְבָּץ הַכְּלָל וְעַמְּדָנִים נְקָלָהִים וְהַמְּנָסָה
צִיּוֹנִים נְסָמְפָלָן נֶלְטָלָל וְסְמָהְדָנִים נְסָס וְלַחַן יְמַבָּרֶךְ זָנָבָה
עַשְׂרָה יוֹמָנִים בְּגִיסָּה הַמְּאָסָה גַּפְרָה דְּכָנָה הַלְּבָב קְפָוָס נְקָלָהִים זָמָן
זְגָלָה כְּלָמָס לְפִי נְכָלָה גַּמְלָקָן פְּנָאָכָס בְּדִמְקָם וְנוֹדָעָס טָס
וְזָהָר דְּלָבָדָה וְלָבָדָה נְקִיָּהָס וְכָבִיל קְסָלִיָּה נְגָרָה וְלַמְּנָסָה וְפִינְסָה
תְּמִתְּחַדְּשָׁה יְמִינָה בְּבָבָלָה שְׂמָחָה פְּמָקָוִתָּה וְקִסְפָּה חָכָב נְלָמָדָה
תְּמִתְּחַדְּשָׁה כִּי בְּלָמָקָה יְקָלָה נְזָעָה וְנְזָהָה לְמַמְּנָה וְעַזְנָה זָמָן
קִרְקָטוֹן כָּל תְּמִתְּחַדְּשָׁה מְבָנָי הַגְּדָסָה זָדָס וְתַבְּזָלָוּ יְמַעַךְ הַמְּגָלָל
קִרְקָטוֹן כָּל תְּמִתְּחַדְּשָׁה מְבָנָי הַגְּדָסָה זָדָס וְתַבְּזָלָוּ יְמַעַךְ הַמְּגָלָל

בaltimore ושה כיו נקלחים הוילס ולעג :

תשובות רצון

להרוב כהן כהן נבנכה כאווענג מאילען ובענן נסחים עיינ
נטו דוג לי :

ע"ד קומישנו גלנס דג כ"ט לפ"ק ונכיריה דנד שטיחון זונע
אמטיין אנטמיין סי' ג' תלוי תחוק נעל וו"כ קתקה תלונה
וכקקם לנוול גייל צפוכ בז' צולנה וו' כל חיקוק טכלת וויל
מטעס דמלעת לאנו ליטטום ניכטה וקייט זונען נקס מילא ערנְבָּן
צעטש מיטען לאלהוט כל' ק"ץ תלוי ניכטום ייכטן זונען נאלט
וונכיזו נידרין צולו דסם קרכט לדען זונען נאלט מדרבז מיל'
בז' תלון כל' נאלהט כל'ן תלון כל'ן עזיזות וויל דטווונט בון טומוקט
טפמי מיל' פול נאלהט מנקיעו דוגמג ספ' ספ' צווית קרי תקפני
צבזס הכל צ דע' צני הדר האבסט מנקיעו וויל נאלהט גאנטער
צלאה'ה נעל קפס כל'ך דמאנונג טוונ' דומיל' זאנטער וגאנטער
ממשס מהד צניע' קימכיזו ייסכ' קירע מונען וויל' ל'ב ומיל'ך

אַגְמָנָם גִּלְעָד הָיָה קֹדֶשׁ דָּסִי כִּי דָמָיו נִכְמָלָה מֵלָבָן מִלְּבָנִים הָיָה
אֲסָרָם דָּלְתָּמוֹל נִכְבָּד נְלִיּוֹת קְסָבָה וְעוּלָה נִכְזָבָה נִכְלָלָה
סְלִיּוֹת כִּי סְמָךְ בְּצָבָן דָּבָר כִּי מִתְּחִילָה וְכֵרָה דָּבָר לְתִי הָיָה
חַטָּאת כִּכְבָּד כִּי סְכָנָתִיל בְּכָבוֹת דָּבָר קִידָּמָה וְכֵרָה סְמִיחָה דָּבָר
דָּתִיכְלָה וְכָמְנִינָה תְּמִימָה נְמִלָּה וְהַלְּקָה לְחַיִם
50

בעהוית

אפר

ישורית מהרש"ג

חלק ראשוןו

תלך אורח חיים וירוה דעתה

מאח הרב-הగאון הגדול וכובי

מוריה שמעון גראינפעלד זצ"ל

אחי אבדוקין בידסטעןטמיהאלֵי צי' (נכנית אונטוש)

אשר השיב לשואליו אמרי אמת

וهرבייך תורה ברבים והעמיד

תלמידים לאלפים

יצא לאוד ע"י בן המחבר

וכעת הוציא לאוד שלם על ידי ננד והמחבר זצ"ל

יחיאל קערפעל

ט לאנטהיר דעריך ובטעה ר נפתלי קערפעל זצ"ל

חוון הדאנזאג פהען שלמה אליעזר ואסטענבערג

הלו זצ"ל ויזיל ווועזיך וקיק פעטדאיל חווון סון המחבר זצ"ל

שגע חדה רבינו שמעון יס"

כבר וכמה כהן צמ"ח טמפליט, בכ"ג מ"ל זקוקים מהלך
לו נפוחו לטפיו.
וזאנו מושׁ מוד על מ"כ מעכ"ה בז'נ'ה ים טעם על טי
ע'ג'ת צלול לו יטב נסכה צמ'ץ, ורוחה ח'ז' צמ'ץ צמ'ץ
מלבד שיכל לכוון שם טפחים עפ' נסתה על דבrios
באס צלול בכלה, וטהרו זה לכוון מה מעכ"ה מן
הנחות והדרישות לו שדריך וטהרו זה לכוון מהלך
לדמותן כן לי נסחמת כל דבר קהיר'ו ז'ל גינוי ריק ענ
שעת בכלה, ולט' נושא לטולט צמ'ץ קהיר'ו שם זכר
נד' בכלה, ריק מונך לפטעים על חוץ מינך לאפר יסודו
ו Monk'ו כו' מומיכני מカリ'ל ומカリ'ו ז'ל הו ה' פ' מיתר
קדמון מקס' ז'ק' נסח' לפטעים צמ'ץ קהיר'ו להתנגד
נזהרן להר, וגס' הו צפת בכלה ושתט זכ'ו צ'ס
מס'ים יותר לנזכר קהיר'ו ז'ל נושא כגעין כגעין
צ'ס' מיניכי מカリ'ל מגעניטים דוחמר נו ישרחן, וכל
בשו' שלומדים בקנו' ונחתה נמאנ' סוכה פ' לודג
בנזול חיטה בכוזו ל' החלה וסוף, ומפה ריק קהיר'ו ז'ל
בכוזו צמ'ום באהמ�ו ובכוזו צנסוף באהמ�ו ולט' יותה,
וכן מפלט בגרונויה, ונחתה גס פ' פשט נרא'ה צפ'י
ז' יוצר מפלט נמאנ' פ' ר' ז'ל טבו' ז'ל זוקה, וכן
בדומה לא' מל' לח' לחוטן ישבו' הנמנ'ים ז'ק' גו'ל'ו'
קהיר'ו ז'ל דרכו' וטפומו, וטן' זה טום בחורה צ'ס' ח'ז'
הכל טילמר קהיר'ו ז'ל זכר טבו' נגד בכלה צ'ס' ח'ז'
טתקשו' כדוריים ולט' יתהמו', כמו צמ'ץ צמ'ץ צמ'ץ
צמ'ום באהמ�ו ז'ק' חפל' וחו'ר'ois באהמ' ספ'רט טפ'ום' ז'ק'
הכל כו' סגד' נס'ין לח' גו' ממס', דריין דמנ'ול' צמ'�'ה
ונגמ'ול' דיל' עד כה' און' ו'ה, ה' פ' יתקב'ו' כל טפ'ום'
צטוט'ל' לח' כה' ח'ז' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס' נס'
ולכדר' לו' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש'
על ספר טור מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש'

שמעון גריינפולד.

סימן לו

בכמיהלי י"ו.

ט' סוכ"ע לגנוד לחסדי ידווי כרב בגנול מוו'ג ספ"ח
מו"ס חיים צבי עהערנרייך ד"י דומ"ץ נק"ק
כ' מנג'

אחודהה"ט כינויו המכונן ל חומרה | על דורי בהמחלת חיעך
כמלוא סיג'ג שמודת טריזין צווכץ' לטומ נס
מנטו לליכר חי מלבך כהיסור טיט טלו מרד נסולם
קסנדל צווכץ', חייך ג'ק טנווה נטבל מות שחליל וווכץ'
ד'

卷之三

וּגְמַלְיָה וְמִכְלֵילָה מִכְלֵילָה וְלֹא מִסְדֵּן כְּלֵילָה דְּפִינָּה גָּמְרָה
וְכוֹן דְּרָכָה נֶגְמָנָה, מִתְּחִזְקָה לֹא לֹא גָּמְרָה כָּתוּב וּזְהֻלוּ
בְּכָל גָּנוּלָה וְכוֹן דְּרָכָה נֶגְמָנָה בֵּין דְּמִכְלֵילָה לְמִכְלֵילָה
תְּלִילָה לְמִכְלֵילָה וְמִתְּחִזְקָה יוֹתָה לֹא נֶגְמָנָה דְּבִרְיָה כְּמִכְלֵילָה

זה לצייב

ס פ ר

שרית מהרש"ג

על ד' חלקו שוייע

מכבוד אדמוריך הרב הגאון הקדוש בוק' חורף המפורסם בחrifתו
ועומק בינו לבין הדור והדור גור ישראלי ותפארתו רבי הלכו אלו
קשה מרגנא ורבנה **שמעון גרינפולד זצוקליהה**
אב"ד ור"מ בעיר פומיהאלי ע"א

בן אאייז הרב הגאון הצדיק וחיריף עצום בקי בשיס ופוסקים
ראשונים ואחרונים נ"י עה"י פה"ח

קשה ממן

מוחץ יהודה גרינפולד זצוקליהה

אב"ד ור"מ בעיר הנ"ל

אשר השיב לשואליו אמריו אמרת לערך חמורותם שנה ואור תורה
וורת תחילתה בעיר מונקאטש ולכטוף בעיר פומיהאלי
והרבנן תורה לאלפי תלמידיהם מופלא תורה ויראי השם.

יזא לאור ע"ז

יהודא גרינפולד

בן לאאמ"ר הנקה"ג המפורסם מהר"ם זצ"ל
בן לאאייז הרה"ג החירוף וכוכ' מהר"א זצ"ל
(אחי דגאון האדר"ר ממן המכבר זצ"ל)
בן לאאייז הגאון הגדול וכוכ' ממן מהר"י
המחבר שות קול יהודה זצוקליהה זצ"א

עה"ק ירושלים

תוכב"א
שנת תנשרים לפיק

ספר

معدבי יום טוב

חלק ג'

מועדדים

תשרא - אדר

שיעורים בהלכה

ממורינו ורבינו

הగאון רבבי יום טוב זנגר שליט"א

רב בית מדרשינו

תלמידי ישיבת פוניבו' (צעיריים)

בני ברק

מפתח מפורט על כל המועדדים נמצא בסוף ח"ד

תשרא תש"ע לפ"ק

מהబב"ע וצריך לחזור ולברך שהחינו
למחר ביו"ט שני של ר'ה.

קושיות הפמ"ג למה אין איסור מהబב"ע
כשיעור ביו"ט בטוכתו בראש האילן
והנה בדין מהబב"ע באיסור דרבנן מצאנו
ראי' דשפיר יי"ח, דהרי תנן
במתני' בסוכה (כ"ב): העולה סוכתו בראש
הailן או ע"ג גמל כשרה ואין עלין לה
ביו"ט, ופרש"י דמה שאין עלין לה ביו"ט
הוא משום דגזר רבן שאין עלין באילן
ואין משתמש בו שמא יתלוש, ובכל זאת
כ' רשי' דכשרה לוחה"מ, אף ביו"ט אם
עובר וعلاה לה יי"ח. וכן פ"י עוד הראשונים
ונפסק להלכה בא"ר (ס"י תרכ"ח סק"ג) ומ"ב
(שם סקי"ח), וא"כ לכוארה יש לנו ראי'
זהה לשיטת רע"א בתקע בשבת, אבל כבר
החק' הפמ"ג (שם משב"ז סק"ג) דלמה יי"ח
הרי מהబב"ע אפילו באיסור דרבנן לא
יי"ח כմבוואר בפסחים (ל"ה) לגבי מצה
בטבל שטבול רק מדרבן, ונשאר בצע"ע.

ישוב הגריש"א שליט"א לקישיות הפמ"ג

וראותי בהערות על מס' סוכה שם
במתני' מהגריש"א שליט"א
שישוב קושית הפמ"ג באופן נפלא ע"פ
הגמר בעירובין (ק). שנפסק להלכה בשו"ע
(ס"י של"ז ס"א) דמי שעולה באילן בשבת
במזיד קנסוهو חז"ל שישאר שם עד
מושך'ק, משא"כ בעולה על הגמל שיש
צעב"ח דלא קנסוهو. ולכ' אם קנסוهو לא
שיש' לומר דמה שנשאר שם הוא מהబב"ע
דהרי קנסוهو שישאר שם, וא"כ עכשוין אין
לו עבירה ושפיר יי"ח משא"כ בלולב

יעקב, אבל חילוקו של המ"ב בין לולב
ושופר נ"מ טובא לשאלתנו بما שנטל
lolb ביו"ט ראשון שחיל בשבת ובירך
שהחינו, שלא יצטרך לבורך עוד פעם
כשנוטל הלולב למחר.

ז **האם יש ממש מהబב"ע בשתווך**
בשפְר בר"ה שחיל בשבת ועבר על
גiorah draben

ובאמת בכיה"ח (ס"י חרמ"א סקי"ד) הביא
בשם שו"ת פרי הארץ (ח"ב ס"י
י"ד) שدن בשאלת זו וכי דהכל תלוי בגדר
של כל מילתה אמר רחמנא לא תעביד
וכו' ותחמה עליו הכה"ח דבלאה הינו
צריכים לומר שלא יי"ח כיון דהוי מהబב"ע
וاع"פ שאינו עובר על עבירה דאוריתא
רק על גזירה דרבנן, מ"מ מוכח בಗמ'
פסחים (ל"ה): דגם כשהעובד רק על איסור
דרבן שיק מהబב"ע מדאין יוצאים מזות
מצה בטבל טבול מדרבן, ופרש"י טעם
הדבר מדהוי מהబב"ע, וסימן הכה"ח
דאעפ"כ אינו חזר וمبرך שהחינו דס"ס
כבר בירך שהחינו ולא גרע מאם הי'
מברך ביום חול בשעת איגוד הלולב.

אלא דלפ"ז יש לתמונה טובא על רע"א
שכ' בפשטות לגבי שופר די"ח
אם תקע בשבת ע"פ דעתך על שבות
dashbot, אפילו לשיטתי' דס"ל דח"ל לא
עקרו המצווה בשבת, אבל כיון שעבר על
גזירה דרבנן בתקיעתו חיפוי'ל שלא יי"ח
משום מהబב"ע וכמו שהכה"ח רצה לומר
במי שנטל lolb בשבת. ובאמת בחכמת
שלמה (ס"י תקפ"ח) פסק דהתווך בשופר
בר"ה שחיל בשבת לא יי"ח מה"ט דהוי

שהסבירנו, שחזק'ל לא עקרו מצות שופר בר"ה של בשבת, א"כ דוחק קצת להעמיד אוקימתא דרעד"א מיררי רק בשוגג אבל אם תקע בمزיד לא יי"ח.

וראיתו בשווית מהרש"ג (ח"א סי' ל"ו ד"ה ומה) שכ' דכמו שחייב הט"ז (בחורם סי' ר"ח) שלא שיק הכלל דכל מילאה דבר רחמנא על"מ בדבר התלוי בזמן, ה"ה במחבב"ע שתלו שבת בלבד לא שיק מהבב"ע, ושפיר מושב שיטת רע"א לפ"ז.

חדשון האבי עזרי דמחבב"ע הוא רק כשהעבירה בחיפוי המצווה ולא בגברא ונראה דיש ליישב קושיות הפמ"ג וכן הבנת רע"א בגין מהבב"ע לפחות מטעם מון זצ"ל באבי עזרי (הלי סוכה פ"ה הכהה ד"ה והנה) דהפסול של מהבב"ע נאמר כאשר העבירה היא בגוף הדבר שנעשה בה המצווה כמו לולב הגזול וקרבן הגזול והתווך בשופר של עולה ושל שלמים (ר"ה כ"ת), אבל אם העבירה היא בגברא בזמן קיומ המצווה, זה לא מצאנו שיחשב כמחבב"ע, וביסוד זה יישב קושית חוט' בסוכה (ט). שתחמה למה צריך פסוק מיוחד לפסול סוכה גזולה תיפו"ל הדוי מהבב"ע, אבל אם נאמר שקרקע גודלת, מ"מ כיון דהקרקע אינה חלק מהסוכה אלא אפשר לו לקיים מצות ישיבה בסוכה (דהא רק הסכך ודפנות יש להם דין של סוכה) لكن לא שיק לומר שהיא גזולה כדי לקיים מצות סוכה, מ"מ כיון דהעבירה אינה בחפצא מצווה, אין בה

הגוזל שעובר על גזול כל רגע כיון שאינו שלו ולכון שפיר הו מהבב"ע. וזהו כוונת רשי' במש"כ "אם עבר ועלה" דהינו בمزיד,adam עללה בשוגג לא קנסתו לישאר שם, ומה"ט פרש"י כן רק על עוללה בראש האילן דרך שם אין מהבב"ע, משא"כ בעוללה על סוכתו בראש הגמל וחיבר לודת מושום צעב"ח, באמת איינו יי"ח מושום מהבב"ע.

אבל תי' זה איינו אלא ליישב קושיות הפמ"ג, אבל עדין כי על רע"א למה כי' שקיים מצוה בתקיעתו שבת ולמה לא נאמר שהיא מהבב"ע. ב'

← החדשון המהרא"ם שיק דין מהבב"ע כשעובר בשוגג

והי' אפשר ליישב ע"פ חדשונו של המהרא"ם שיק (בשוית או"ח סי' רצ"ה) דבשוגג לא שיק מהבב"ע, וראיתו מהגמ' בפסחים (ע"ב): דהבא על ימתו נדה בשוגג פטור מקרבן מושום דהוי טעה בדבר מצוה ועשה מצוה, ואם נאמר דגם בשוגג שיק מהבב"ע, הרי לא עשה מצוה, אלא מוכח דבשוגג לא שיק מהבב"ע (אולם ע' שוית מהרש"ג ח"ג סי' י"ט מש"כ לחוק על רבו בחידוש זה), וא"כ אם רע"א מדובר כשוגג בתקע שבת שוב לא שיק להקשות דהוי מהבב"ע. וביסודה של המהרא"ם שיק א"צ ללימודו שרש"י בסוכה (כ"ב): מיררי דוקא כשללה באילן ביום טוב בمزיד, דאיפלו אם עללה בשוגג ג"כ לא שיק מהבב"ע.

אבל עדין יש להסתפק אם זהו באמת כוונת רע"א, מושום שם כפי

בנו של ק"ו שאם תקע בשופר בר"ה שחל בשבת שח"ל גוזרו שלא יתקע שמא עיבירנה ד"א ברה"ר, דבודאי קיים מצוה, דהרי אפלו אם באמת יוצאה לרה"ר ג"כ יי"ח (ועכ"ל דההקלת יואב ודעימי ס"ל דכאשר חו"ל גוזרו גרע טפי, כיוון שעקרו את המצוה מיו"ט של ר"ה שחל בשבת).

היו"צא מה זה לדינה דלא מיבעי למי שנTEL לולב ביוט' ראשון שחל בשבת שאינו חזור וمبرך שהחינו כשייטול הלולב למחמת, אלא ה"ה למי שתקע בשופר בר"ה שחל בשבת ג"כ א"צ לחזר ולברך ברכות שהחינו ולא שיק בזה מהבב"ע.

משום מהבב"ע ולכן שפיר איצטראיך קרא לפסול סוכה גולה (וכען זה עי' ג"כ בשוו"ת תשובות והנוגות ח"ד סי' קג"ח).

לפ"ז י"ל כיוון שהתווך בשופר בשבת או הנוטל לולב שבת אין העירה בגוף השופר ולולב, لكن לא שיק בו מהבב"ע, וכען המבואר בירושלמי בשבת (פי"ג ה"ג) דעת' פ' שאינו יי"ח במצב גולה משום מהבב"ע מ"מ המוציא מצה לרה"ר בשבת כדי לאכלה או הקורע על מתו בשבת שפיר יי"ח, וההסבר הוא שאין העירה בגוף המצוה. ולכארה יש להביא ראי"י חותכת לשיטת רע"א מהירושלמיadam מוציא מצה לרה"ר ועבר על איסור DAOРИיתא, בכל זאת יי"ח מצה, ק"ו בן מהבב"ע.

סימן י'

הלבות יום ביפור

צורך להקפיד על חיצתה, וכן נקט בפשיטות בקצשו"ע (ס"י קל"א ס"ז), וכן מודיעיק גם במ"ב (ס"י תר"ו סק"ו) שהסביר מש"כ שם הרמ"א דאבל שמת לו מות בין ר"ה ליום'כ, יכול להרzon ולטבול בעי"כ, ואע"פ דרחיצתה אסור כל ל' יום, ויום'כ אינו מבטל רק השבעה, מ"מ כיוון בטבילה זו היא מצוה, לכן מותר גם רחיצתה כדי שלא תהא חיצתה בטבילה. לפ"ז כי המט"א (ס"י תר"ו ס"ח) לפני שהולך לטבול בשל"ה (הובא בדעת' ס"י תר"ו ס"ד) בודאי יטול צפרני ידיו ורגליו בשני ימים.

טבילה בעי"ב

השו"ע (ס"י חר"ו ס"ד) מביא מנהג לטבול בעי"כ אבל כי' שאין מברכין על הטבילה, ומוכח מזה דעת' פ' שטבילה זו אינה אלא מנהג, משום תשובה או משום קרי, מ"מ היא יותר חמורה מטבילת עוזרא כל השנה (עי' מקראי קודש סי' ל"ז מש"כ בהזה), וכן ע"פ שהבה"ל (סוט"י פ"ח) ומהרש"ם (ברעת תורה שם) פסקו דין חיצתה פוסלת בטבילה עוזרא, מ"מ בטבילה זו בעי"כ כי' בשל"ה (הובא בדעת' ס"י תר"ו ס"ד) בודאי

אבי עוזרי

ב'יאורים בעניינים שונים לפי סדר הרמב"ם

(סדר מדע אהבה זמנים)

בעורת החנן לאדם דעת

22/07/2018 17:28:28

מאתי

אלעוזר מנחם מן ב"ז עזריאל זיל שך

מוואבויילניק (ליטא) כעת בכני ברק

ספר המפתחות לכל חלקי ספרי אבי עזרי ובית המדרש

הוצאה חדשה אשר נכלל בה כל הmphdrohot

בני ברק — תשנ"ה

הודפס מאתר אוצר החכמה tablet.otzar.org עמוד 1

